

Bymiljøetaten
postmottak@bym.oslo.kommune.no

Oslo, 26. april 2018

Høringsuttalelse - Behovsplan for idrett og friluftsliv 2019 – 2028

Viser til fremlagte høringsutkast til behovsplan for idrett og friluftsliv for perioden 2019 – 2028. Behovsplanen for idrett og friluftsliv er etablert som et viktig verktøy for idrettsplanlegging i Oslo kommune. Det er med tilfredshet vi registrerer at dokumentet er ytterligere forbedret siden første utgave av planen som ble vedtatt i 2016.

Vedlagt dette brevet følger våre konkrete innspill til det videre arbeidet med planen. Det er hovedsakelig gjort vurderinger av innholdet innenfor idrettskapitlene i planen.

Til vår behandling av høringssaken har vi mottatt et tyvetalls innspill fra idrettslag, ISUer og særforbund. Alle innsendere er informert om kommunens frist, og er oppfordret til å sende egne innspill direkte til Bymiljøetaten.

Hovedbudskap fra Oslo Idrettskrets:

Oslo Idrettskrets mener at høringsutkastet i det store og hele er gode nyheter for idretten i Oslo. Planen er tydelig på at behovet for idrettsanlegg i Oslo er stort, og det er et ambisiøst handlingsprogram som følger med planen.

Målsettingen for anleggsdekning i Oslo bør som et minimum være en gradvis bedring av anleggsdekningen ved at den både følger befolkningsveksten og reduserer etterslepet. Innføringen av kvalitetskrav og fokuset på vedlikehold og rehabilitering av anleggsmassen er svært positivt.

Oslo Idrettskrets støtter planens oppmerksomhet og beskrivelse av utfordringene omkring «idrett for alle». Vi ønsker velkommen en særlig satsing på å løfte aktivitetstilbudet i områder av byen hvor deltagelsen i dag er svak. Styrking og utvikling av idrettslagene må inn i planen som tiltak for å møte disse utfordringene, og her kan det gjøres mye ved å bygge på eksisterende kompetanse og tiltak.

Vi er glade for at idrettslagets og idrettsplassens rolle som sosial møteplass er fremhevet i planen. Klubbhuset, garderoben og kafeen er viktige deler av et idrettsanlegg. Idrettslagene må også gis en anledning til å være en sentral aktør i utvikling av aktivitetshus og utlånstilbud.

For paraidretten forslår vi å satse på utvikling av noen miljøer i byen som ved anleggstilrettelegging og kompetanse kan skape kvalitet og kontinuitet i tilbudet.

Sett i forhold til første utgave av planen er planens metode, særlig den røde tråden fra foreslåtte tiltak til handlingsprogrammet strammet opp og blitt bedre. Det som fortsatt etterlyses er en gjennomgående og systematisk metode i behandlingen av anleggsbehovet for de ulike idrettene i planen. Situasjonsbeskrivelsen og «gap-analysen» kan gjøres langt tydeligere ved systematisk bruk av tall og statistikk.

Planen bør i større grad vise hva som skal utredes og klargjøres utover handlingsprogrammets perspektiv til 2022. Det langsiktige behovet er viktig fordi byutvikling, tomteanskaffelser og reguleringsarbeid har svært lange prosesser. Kjente fremtidige byutviklingsprosjekter med potensiale for idrettsanleggsutvikling bør identifiseres og omtales i planen.

Den særlige anleggsutfordringen i «den tette byen» bør omtales spesielt. Det savnes en tydelig strategi for å løse anleggsbehovet i disse områdene hvor anleggskapasiteten er svak og det er lite tilgjengelig areal. Alternative metoder for anleggsutvikling (gjennomføringsstrategier) bør diskuteres nærmere.

Det er en tydelig prioritering av barn og unges breddetilbud i planen. Prioriteringen har full støtte fra Oslo Idrettskrets men vi mener likevel at både voksenidretten og toppidretten bør omhandles. Arrangement er også et tema som er viktig for byen og idretten og som det er naturlig å behandle i en behovsplan.

Idrettsanleggsprosjekter som eies av idrettslag eller andre private aktører er løst nevnt i deler av planen, men ikke med i forslagene til tiltak eller i det konkrete handlingsprogrammet. Behovsplanen bør kobles med den kommunale støtteordningen for private anlegg. Aktuelle tiltak må listes og prioriteres i planens handlingsprogramdel.

Vi ser frem til et fortsatt godt samarbeid i det videre arbeidet med planen. Ta gjerne kontakt om det er temaer eller innspill som ønskes utdypet.

Med vennlig hilsen
Oslo Idrettskrets

Sveinung Oftedal
leder

Magne Brekke
generalsekretær

Innspill til høringsutkast

Kapittel 2 – Innledning

Dokumentets innledningskapittel skylder å forklare leseren hvordan planen er bygget opp og hvordan den skal leses og forstås. Punkt 2.4 «Oppbygging av planen» bør utdypes.

Innledningskapittelet bør ryddes for innhold som tilhører sammendraget og/eller er forslag til tiltak. Eksempelvis er arealproblematikken drøftet her (kap. 2.2. siste avsnitt) uten at temaet kommer igjen og utdypes senere i planen. Her mener vi det er riktig å nevne at tilgang på arealer er en utfordring og premissgiver for planen, og så beskrive hvordan dette er behandlet i planen.

Andre innspill til innholdet i innledningskapittelet:

- Forholdet mellom «planperioden» og «handlingsplanperioden» bør forklares.
- Kapittel 4 «Idrett og friluftsliv for alle» bør forklares/plasseres som del av planen.
- Dokumentets betydning som verktøy for byplanlegging bør utdypes.
- Grensesnitt mot andre kommunale planer, f.eks. skolebehovsplanen bør omtales.
- Det bør vurderes om sentrale begreper som benyttes i planen skal forklares.

Kapittel 3 – Mål

Oslo Idrettskrets støtter kommunens overordnede mål på idretts- og friluftslivsområdet som sier at «*Oslo skal være godt tilrettelagt for idrett og friluftsliv, spesielt for barn og unge*». Målet uttrykker kommunens rolle som tilrettelegger for aktivitet. Målgruppen barn og unge er spesifisert. Dette samsvarer med hvordan idretten ser på kommunens rolle - kommunen skal legge til rette – organisasjonene skal drive aktiviteten.

Delmål idrett:

1. Kapasiteten på idrettsanlegg skal møte forventet vekst av antall barn og unge og deres preferanser til tilbudet, særlig de som har barrierer for å være aktive.

Kommentar: Oslo Idrettskrets mener at målsettingen om å opprettholde dagens kapasitet er for passiv gitt dagens dokumenterte underdekning. Oslo kommune bør ha som uttalt målsetting at den samlede kapasiteten i anleggsporteføljen skal bedres.

Vi mener det ikke finnes grunnlag for å nedprioritere viktige anleggstyper som kunstgressbaner, og at opprettholdelse av dagens kapasitet må være et minimum for alle anleggstyper hvis det ikke er dokumentert overkapasitet. Når man så prioriterer enkelte anleggstyper for kapasitetsøkning vil totalsituasjonen bedres.

2. Kvaliteten på anleggene skal tilfredsstillе minimumskravene til brukerne og forvaltningen.

Kommentar: Idrettskretsen støtter målsettingen om å høyne standarden på de kommunale anleggene. Etablering av kvalitetsstandarder på anlegg vil gjøre det enklere å avdekke behov, prioritere tiltak og effektivisere ressursbruken. Selve

målformuleringen kan bli bedre. Brukerne og forvaltningen kan ha svært ulike krav til kvalitet, og målet bør knyttes til en etablert standard.

Kapittel 4 – Idrett og friluftsliv for alle

Idrettskretsen er tilfreds med at Oslo kommune gjennom behovsplanen ønsker å løfte sentrale utfordringer omkring allmenn deltagelse i idrett og friluftsliv. Mye av innholdet her er sammenfallende med idrettskretsens situasjonsbeskrivelse og begrunnelse for egen tiltaksplan for «idrett for alle». Idrettskretsen har likevel problemer med å forstå hvorfor tematikken behandles som et eget hovedkapittel i planen. Vi mener at innholdet her naturlig sorterer under hovedkapitlene om idrett (kap. 5) og friluftsliv (kap. 6). Slik det nå er presentert kan man lese «Idrett og friluftsliv for alle» som noe selvstendig, med egne tiltak adskilt fra behandlingen av den ordinære idretten og friluftslivet.

Mens planens overordnede målsetting spesifiserer satsingen på barn og unge brukes her stor plass på beskrivelsen av aktivitetsvaner for den voksne befolkningen, 15 år +. Idrettens tilbud til voksenbefolkningen kritiseres som mangelfull, men det kommer ikke frem noen forslag til tiltak for denne gruppen. Det er vår vurdering at fokuset på voksegruppen her ikke er relevant. Om planen skal ta for seg voksegruppen bør målformuleringene i planen endres og det bør foreslås tiltak for målgruppen. Det vil da også være relevant å omtale idrettslagenes mange tilbud for voksne og idrettens folkehelseiltak som Aktiv på dagtid og 60pluss.

Idrettskretsens svar på utfordringene som er beskrevet skiller seg også klart fra behovsplanens anbefalinger. Det vesentligste virkemidlet for å kunne nå felles mål er å styrke og utvikle idrettslagenes evne til å tilby relevante idrettstilbud for alle, særlig barn og ungdom. Etablering av utlånsordninger samt mindre forpliktende og konkurranseorientert aktivitetstilbud er tiltak som kan og bør integreres i idrettslagenes virksomhet. Vi har allerede flere gode eksempler på dette, blant annet Furuset Forum med uteområde som et velegnet sted for videreutvikling til et aktivitetshus slik planen beskriver det. Furuset IF har lang erfaring med slikt arbeid og er innstilt på et videre samarbeide med Oslo kommune for å utvikle området og tilbudet. Haugerud IF, Klemetsrud IL, Bjørndal IL, Sterling, Holmlia SK og Tøyen SK er andre klubber som jobber godt med ungdommer som ikke er med i organisert konkurranseidrett. Vi mener at Oslo kommunes fokus bør være å styrke og utvikle disse miljøene.

Hvis «idrett og friluftsliv for alle» blir stående som et selvstendig hovedkapittel i planen mener idrettskretsen at tiltaksplanen må suppleres. Forslag om å styrke idrettskretsens arbeid med klubb utvikling og inkludering i idrettslag bør da med her.

Når det gjelder mennesker med funksjonsnedsettelse mener idrettskretsen at man i tillegg til generell universell utforming også bør prioritere enkelte anlegg, tilknyttet aktive miljøer, som spesielt tilrettelegges for paraidrett. Tanken er å samle innsatsen enkelte steder og skape solide miljøer der. Haller og aktivitetsarenaer som blir prioritert paraidrett skal ha enkle fremkommelighetsmuligheter. De bør ligge nære kollektivtransport, ha HC-parkering helt inntil inngang og ikke ha fysiske barrikader som bom, utfordrende terreng osv. Hva, hvor og for hvem bør utredes videre.

Kapittel 5 – Idrett

Generelle kommentarer

Oslo Idrettskrets mener at forslaget til behovsplan er enda et godt steg videre i Oslo kommunes evne til å planlegge for idrett i byen. Det er et stort mangfold av aktiviteter og anleggstyper som krever planens oppmerksomhet. De store forskjellene i idrettens omfang og behov for tilrettelegging gjør behovsanalysen komplisert, og vi har forståelse for at dette er en krevende øvelse. Oslo kommune har i perioden mellom planene jobbet mye med å gjøre seg bedre kjent med både egne anlegg og områder, og den aktiviteten som foregår rundt omkring i byen. En større bredde av anleggstyper og idretter er behandlet sammenlignet med gjeldende plan. Det er veldig bra, men fortsatt er det noen idretter det savnes konkret vurdering av. Vi mener at de ulike idrettene som har bad/svømmehaller som sin arena bør omtales for seg. Svømming, stup, synkron, vannpolo og undervannsrugby er idretter med svært ulike krav til anleggene og disse bør omtales spesifikt. Vi mener også at sykkelporten må innlemmes i planen med sine ulike grener.

Idrettskretsen mener at behovsanalysen gjennomgående bruker for lite tall og statistikk for å underbygge satsinger og konkrete forslag til tiltak. Det er ønskelig om planen kan gi en tydeligere vurdering av status for de ulike anleggstypene i de ulike områdene av byen. Dette behovet kommer tydeligst frem i behandlingen av de store anleggstypene, kunstgressbaner og fleridrettshaller, hvor det er vanskelig å få tak i den reelle behovsbeskrivelsen. For kunstgressbanene er fokuset ganske ensidig på kvalitetsvurderinger, mens kapasitetsvurderingen nærmest er utelatt. For idrettshallene er det behov for fremvisning av tørre tall for å underbygge konklusjoner og forslag til tiltak.

Status for alle anleggstyper bør måles ut fra et gitt måltall eller særskilt beskrivelse av tilfredsstillende kapasitet, f.eks. på en skala fra svak – tilfredsstillende – god, og det bør angis hva som kreves for å oppnå tilfredsstillende kapasitet i løpet av planperioden (gap-analyse). Eks. Det hjelper ikke å være beskrevet som bedre enn nabobydelen hvis reell status er svak anleggsdekning. Vi mener at tallgrunnlaget finnes og at det bør vises frem. Mangelen på fremvist statistikk gir et inntrykk av en del «synsing» i analysen, og dette svekker planens troverdighet.

En annen svakhet er at det i liten grad gjøres vurderinger og presenteres planer for perioden etter handlingsprogrammets fire år. Planen bør i større grad vise hva som skal utredes og klargjøres for tiltak i perioden 2023 – 2028. Dette er viktig fordi byutvikling, tomteanskaffelser og reguleringsarbeid har svært lange prosesser.

Oslo Idrettskrets støtter planens fokus på helårsbruk av anleggsporteføljen. Løsningene på de enkelte anlegg må balansere ulike idrettsinteresser i området. Kommunes ressursbruk bør etter vår mening innrettes slik at det skapes likeverdige tilbud over hele byen.

Konkrete innspill til underkapitlene i planen

5.2.1 Flerbrukshaller tilfredsstiller de idrettslige kravene for en lang rekke idretter. Det kan diskuteres om hver enkelt idrett som har plass i hallene bør omtales for seg, men så lenge det bygges standardhaller vil det holde å omtale de idrettene som har særskilte

behov og ønsker. Eksempler på dette er Roller Derby som ønsker fast oppmerking på parkettgulv eller badminton som har visse særkrav.

Vurderingen av dagens kapasitet og fremtidig behov innenfor de ulike byområdene mangler en tydelig metodikk og fremstilling. Mangel på fremvist metode gir et inntrykk av synsing og det kan stilles spørsmålstegn ved enkelte slutninger. Et eksempel på dette er beskrivelsen av at den nye hallen på Lambertseter har endret statusen for bydel Nordstrand fra «svært presset» i forrige utgave av planen til «god» i denne.

Oslo Idrettskrets mener at halldekningen i Oslo som helhet bør ha et mål om en hallflate (20x40m) per 8.000 innbyggere. Alle delområder i byen bør ha en halldekning tilsvarende en hallflate per 12.000 innbyggere. Fastsetting av slike måltall er nødvendig for å beskrive en tilfredsstillende situasjon, og hva som skal til for å nå ønsket situasjon i fremtiden.

Tross svakheter i analysen og fremstillingen av anleggssituasjonen er det en stor satsing på haller i handlingsprogrammet som vi er svært fornøyd med. De planlagte tiltakene vil gi en bedret situasjon for hallidrettene i byen.

5.2.2 Basishaller er først og fremst et spesialanlegg for turn, men også et attraktivt treningssted for andre idrettsutøvere. Planen viser en satsing på basishaller og foreslår realisering av haller ved Grefsen stadion, Rustad skole og på Holmlia. Et viktig poeng med forslagene er at både forslaget på Grefsen og Rustad kommer fra idrettslag som ikke har turn på programmet og som i utgangspunktet tenker disse anleggene brukt som treningsanlegg for egne utøvere i andre idretter enn turn. Det er uansett godt rasjonale for å foreslå basishaller i disse områdene, men konkret plassering bør utredes nærmere og i samråd med aktuelle idrettslag.

5.3.1 Flater til fotball og andre ballidretter og 5.3.2 Mindre ballidretter omfatter flere idretter og benytter baner som er aktuelle for flerbruk. Landhockey, rugby, amerikansk fotball har krav til anlegg som er spesifikke og disse idrettene bør omtales for seg. Disse kapitlene bør omstruktureres.

Med utgangspunkt i målet om kvalitetsheving på kunstgressbanene er det et ensidig fokus på standardbeskrivelser i behovsanalysen. Som for idrettshallene mangler en ryddig fremvisning av dagens situasjon og kapasitetsbehov på kort og lang sikt. Oslo kommune bør fortsatt ha som målsetting å utvikle flere nye kunstgressbaner slik at kapasiteten som et minimum holdes på samme nivå som i dag. Det er veldig alvorlig hvis behovsplanen etterlater et inntrykk av at det nå er mange nok kunstgressbaner i Oslo. Dokumentasjon av behovet er avgjørende i forbindelse med byplanlegging og arealdisponering i utviklingsområdene i byen.

I omtale av Hovinbyen har man ikke fått med seg at det er avsatt et nytt område for idrettspark ved Ulven.

Omtalen av anleggssituasjonen for Amerikansk fotball bør gjennomgås. Det er kun to anlegg tilrettelagt for denne idretten i Oslo i dag. Det er også utfordringer på både Frogner stadion og Jordal knyttet til flerbruk og prioritering av lokale barn og unges aktivitet som bør diskuteres.

En selvstendig behovsanalyse for landhockey savnes.

5.3.4 Friidrett. Det er en grei beskrivelse av anleggssituasjonen for friidrett. Foreslåtte tiltak om rehabilitering og nye anlegg støttes. Det stilles bare spørsmål ved plasseringen av kastanlegget på Lambertseter som er i konflikt med andre idrettsinteresser i området.

5.3.6 Klubbhus er et nytt kapittel i behovsplanen og det er svært gledelig at dette behandles skikkelig. Både Nordre Åsen og Grefsen stadion bør med i planene for perioden. Det er også forslag om nytt klubbhus på Kollbanen.

5.4 Skianlegg. Det gis en ryddig og grei gjennomgang av skiidrettens ulike grener og anleggstyper. Idrettskretsen mener det er viktig å fokusere på å fullføre utviklingen av de sentrale snøsikre skianleggene, også med rulleskiløyper. Anlegget på Skullerud bør ferdigstilles etter opprinnelig plan. I beskrivelsen av Skullerud kan det forstås som at anlegget er ferdig finansiert, noe som ikke stemmer. Det er også viktig å omtale Grønmo som et fremtidig snøsikkert skianlegg slik at det dannes grunnlag for kommende reguleringsak i området.

5.5.2 Isflater er en prioritert anleggstype i perioden. Det foreslås etablering av flere nye kunstisanlegg. Det er en satsing som støttes, men vi stiller spørsmål ved plasseringen av anleggene på Jordal og Veitvet som begge er i konflikt med ønsket om helårs kunstgressbruk. På Jordal spesielt er det en særlig vanskelig situasjon for fotball som bør hensynstas. Amerikansk fotballs interesser er også en del av problematikken her. Det er forslag om private kunstisanlegg på Ekeberg (Sportsplassen) og Gressbanen som begge bør omtales i planen.

5.6 Badeanlegg er arena for flere ulike idretter og aktiviteter med ganske ulike krav til anlegg. Hver enkelt idrett bør omtales for seg og gis en selvstendig analyse. Som eksempel nevnes at stupeidretten har lite nytte av svømmehaller uten stupetårn og tilstrekkelig dybde. Svømming, stup, synkron, vannpolo og undervannsrugby omtales for seg.

Oslo Idrettskrets mener for øvrig at bad er godt ivarettatt med tanke på de konkrete planene for rehabilitering og kapasitetsutvidelse. Nytt Tøyenbad (erstatter det gamle), Stovner bad (nytt), Manglerud bad (erstatter skolebad) og rehabilitering av Holmlia bad er en stor og kostbar tiltaksliste. Det som ikke er like bra, og som bør korrigeres i forslaget, er den videre analysen av behov for bad i Oslo kommune. Med referanse til bademeldingen fra 2013 er behovet for kapasitetsutvidelse langt større enn det man vil oppnå ved realisering av nevnte prosjekter. Det er absolutt behov for å identifisere hvor de neste anleggene skal realiseres. Idrettskretsen mener at det må planlegges for kapasitetsutvidelse vest i byen som neste skritt.

5.15 – Handlingsprogram idrett

Oslo Idrettskrets støtter i all hovedsak foreslåtte tiltak som i stor grad er i samsvar med idrettens egen prioritering.

Handlingsprogrammet omhandler med noen få unntak bare anleggsprosjekter i kommunal regi. Vi mener at planen også bør ha med seg idrettslagenes egne prosjekter og andre private anleggsplaner. Den etablerte ordningen «tilskudd til realisering av idrettsanlegg i samarbeid med idrettslag» er ikke nevnt i planen. Behovsplanen bør være et verktøy for en best mulig forvaltning av denne tilskuddsordningen. Private forlag som er aktuelle for kommunal støtte bør listes og vurderes opp mot behovsanalysen og prioriteringene i planen.

Forslag til endringer i handlingsprogrammet 2019 – 2022:

- Plassering av basishaller i Nordre Aker bydel og Østensjø bør utredes nærmere.
- Utbyggingen av Skullerud idrettspark (ski) må fullføres med bl.a. rullskiløype og arenahus
- Kapasitetsutvidelse tilsvarende 1 stk 11'er bane per år må sikres for kunstgressbaner.
- Plassering av kastanlegg for friidrett bør utredes videre.
- Plassering av kunstis i bydel Bjerke bør revurderes, Veitvet / Løren.
- Klubbhus på Nordre Åsen og Grefsen stadion må med.
- Kunstis på Jordal bør revurderes og sees opp mot kunstgressidrettens behov.

Andre innspill

Idrettsanlegg i den tette byen

Oslo Idrettskrets mener det er behov for en særskilt strategi for idrett i den «tette byen». Dette er områder av byen hvor det er svært vanskelig å identifisere større arealer som kan avsettes til idrettsformål. Strategien må sikte på maksimal utnyttelse av eksisterende idrettsområder samtidig som den peker ut utradisjonelle metoder for anleggsutvikling. Dette handler i stor grad om å tenke hvordan idrettsanlegg kan innpasses i bystrukturen, som f.eks. på tak, på grunnplan i boligbygg eller som del av forretningsbygg. En slik strategi vil kunne understøtte byrådets forslag til mål og strategier for økt byliv, byrådssak 42/18.

Langsiktig arealplanlegging for idrettsanlegg

Det er til enhver tid pågående svært mange utviklingsprosjekter i byen hvor idrettens interesser bør hevdes og vurderes så tidlig som mulig. Oslo Idrettskrets mener at behovsplanen bør inneholde en arealdel som gir oversikt over slike prosjekter, med en beskrivelse av aktuelle idrettsfunksjoner som kan løses der. Som eksempel bør området til Veterinærhøgskolen løse deler av anleggsutfordringen som er beskrevet for bydel St. Hanshaugen.

Noen aktuelle områder og prosjekter for slik omtale er:

Myntgata, Kongens gate renseanlegget, Marienlyst, Veterinærhøgskolen, Huken, Grønmo, Skøyen/Bestumkilen, Hovinbyen – Ulven idrettspark, Filipstad, Mortensrud, Gjersrud/Stensrud og Sognsveien 80.

Gjennomføringsstrategier

Den samlede anleggskapasiteten i Oslo består av anlegg med mange ulike former for eierskap og drift. Mens behovsplanen i hovedsak tar for seg planer i regi av kommunen selv, enten ved at det bygges av «idrettsetaten» eller andre kommunale etater/foretak, er det i liten grad omhandlet andre muligheter for realisering av ønskede anlegg.

Det savnes strategier for å hente ut arealmessige og finansielle fordeler i samarbeidet med næringslivet i byutviklingen. *Utbyggingsavtaler* er et verktøy som kan brukes i samarbeidet med utbyggere for å sikre arealer og bidra til finansiering av idrettsanlegg. Dette er særlig aktuelt i områder hvor kommunen ikke eier store nok arealer til å møte behovet.

Det er også behov for å styrke kommunens evne til å «snu seg rundt» og utnytte muligheter som oppstår i samspill med frivilligheten og andre aktører. Vi har eksempler på eiendomsutviklere som ser på idrettsanlegg som attraktive funksjoner å knytte til bolig og næringsutvikling, og som er villig til å inngå i spleiselag med kommunen fordi forholdene legger til rette for det. Oslo kommune bør ha en strategi for å imøtekomme slike initiativer slik at gode muligheter ikke forsvinner. Et vellykket eksempel på det er avtalen som nylig er inngått for nytt idrettshus på Rommen (Nordbyen).

Voksenidrett, toppidrett og arrangement

Idrettstilbudet til den voksne befolkningen i Oslo er begrenset på grunn av den generelle anleggsmangelen og den klare prioriteringen av barn og unge i de kommunale anleggene. Prioriteringen har full støtte fra Oslo Idrettskrets, men vi mener likevel at både voksenidrettens situasjon og anleggsbehov bør behandles i planen.

Toppidretten er også en naturlig del av idretten i Oslo og toppidrettens særskilte behov bør omhandles i planen. Temaet er særlig aktuelt for Oslo siden svært mange nasjonale særforbund holder til i Oslo, og det er naturlig for de fleste å bruke Oslo som sted for samlinger og konkurranser. Forholdet mellom byens interesser og ansvar og nasjonens interesser og ansvar bør diskuteres. Det er særlig aktuelt med tanke på den planlagte utvidelsen av toppidrettssenteret på Sognsvann, men også med tanke på at nasjonale forbund har interesse i sambruk av kommunale anlegg i Oslo. Det er også et spørsmål til diskusjon om Oslo som kommune skal ha målsettinger om toppidrettsutvikling i egen befolkning.

Idrettsarrangement er også et tema som er viktig for byen og idretten og som det er naturlig å behandle i en behovsplan. Arrangementene har stor betydning for markedsføring av byen, for næringslivet og for idretten selv til inspirasjon, selvutvikling og inntektskilde. Hvordan Oslo kommune kan legge til rette for store og små arrangement i byen bør omhandles i planen.